REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

Povrv-790/2026

U I ME R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Mariji Krajnović, u pravnoj stvari tužitelja DKV EURO SERVICE GMBH + CO. KG sa sjedištem u Njemačkoj, Balcke-Dürr-Allee 3, 40882 Ratingen, OIB: 02487191758, koje zastupa punomoćnik Marko Krpan, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Krpan & partneri d.o.o., Zagreb, Boškovićeva 16, OIB: 24419277674, protiv tuženika IZO roof d.o.o., Zagreb, Kastavska ulica 8A, OIB: 40199417918, radi isplate nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 21. listopada 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i zastupnika po zakonu tuženika Nikole Ivića i člana uprave tuženika Ivana Puđe, s danom objave 3. studenog 2026.

p r e s u d i o j e

I Održava se u cijelosti na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovrv-100178/2025 (UPP/OS-Ovrv-1426/2025) koje je dana 10. prosinca 2025. donio javni bilježnik Lada Draškić iz Zagreba, Frane Petrića 1, a kojim se nalaže tuženiku IZO roof d.o.o., Zagreb, Kastavska ulica 8A, OIB: 40199417918, da tužitelju DKV EURO SERVICE GMBH + CO. KG sa sjedištem u Njemačkoj, Balcke-Dürr-Allee 3, 40882 Ratingen, OIB: 02487191758, plati iznos od 22.944,60 EUR, sa zateznom kamatom tekućom na navedeni iznos od 01. prosinca 2024. do isplate po stopi koja se određuje, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, kao i da mu nadoknadi troškove ovršnog postupka u iznosu od 854,31 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 10. prosinca 2025 pa do isplate po stopi koja se određuje, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, sve na račun tužitelja DE30330403100827035700, otvoren kod banke Commezbank, SWIFT:COBADEFXXX, u roku od 15 dana.

II Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 1.549,45 EUR.

Obrazloženje

1. Postupak u ovoj pravnoj stvari započeo je podnošenjem prijedloga za ovrhu radi naplate novčane tražbine u iznosu od 22.944,60 EUR EUR.

2. Nakon što je javni bilježnik Lada Draškić iz Zagreba, Frane Petrića 1, izdao rješenje o ovrsi broj UPP/OS-Ovrv-1426/2025 od 10. prosinca 2025. godine tuženik je podnio prigovor.

3. Nakon podnesenog prigovora ovaj sud je dana 24 lipnja 2026. rješenje o ovrsi, UPP/OS- Ovrv-1426/2025, stavio izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha i u tom dijelu su ukinute sve provedene radnje.

4. Tužitelj, je dakle pokrenuo postupak radi naplate novčane tražbine u iznosu od 22.944,60 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospijeća novčane tražbine pa do isplate, s time da je uz prijedlog za ovrhu dostavio i prevedeni izvadak iz otvorenih stavki kao i zbroj računa.

5. U prigovoru na rješenje o ovrsi tuženik ne osporava postojanje poslovnog odnosa nego osporava samo visinu potraživanja navodeći da je došlo do nesuglasja u konto karticama, da je tuženik/protivnik osiguranja u postupku revizije dosadašnjih zaduženja i uplata među strankama, te da će do okončanja postupka dostaviti podatke o postojanju potraživanja.

6. U podnesku od 29. lipnja 2026. godine tužitelj navodi da je tuženik ne osporava postojanje poslovnog odnosa, da niti tvrdi a da nije uplatio niti dio potraživanja koji je nesporan, te obrazlaže da su stranke bile u poslovnom odnosi da je vjerojatno račune zaveo u poslovne knjige i odbio pretporez, te obzirom da temeljem Dogovora za DKV kartice od 5.05.2020, da je tužitelj tuženiku temeljem istog omogućio korištenje DKV kartice za bezgotovinsku opskrbu motornih vozila za gospodarske svrhe, i to za 9 vozila, da je tužitelj temeljem tog Dogovora izdavao račune za učinjene troškove na DKV servisnim stanicama i to mjesečno a rok plaćanja je bio 25 dana od dana izdavanja računa, dakle računi su izdavani na temelju ugovorene dokumentacije.

7. Podnesak tužitelja tuženik je zaprimio dana 30. srpnja 2026. godine , ali tuženik nije odgovorio na podneska, nije osporio tvrdnje tužitleja o postojanju poslovnog odnosa ni visine tražbine, niti je nit je osporio vjerodostojnost i istinitost dokumentacije koju je dostavio tužitelj.

8. Na ročištu dana 21. listopada 2026. stranke su se suglasile da se u ovoj pravnoj stvari kao mjerodavno pravo primjenjuje materijalno pravo Republike Hrvatske, odnosno zakon o obveznim odnosima.Na navedenom ročištu zastupnik po zakonu tuženika je izjavio da je svjestan da je dužan tužitelju platiti utuženi iznos, kao i da je sve račune koji su predmet ovog postupka zaveo u poslovne knjige i odbio pretporez.

9. Temeljem čl. 219. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03 i 84/08; 96/08,123/08, 47/11,25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/2023, dalje: ZPP) svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika.

10. Temeljem čl. 221 a. ZPP-a pak sud ako na temelju izvedenih dokaza (čl. 8. ZPP-a) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

11. Dakle, dužnost stranaka jest da u parnici iznesu činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve te da predlože dokaze kojima se te činjenice mogu utvrditi. Na strankama je da sud uvjere u istinitost tvrdnji od kojih zavisi osnovanost njihovih zahtjeva. Ukoliko sud ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu te formirati određeno uvjerenje, oslanjajući se na svoju savjest i slobodnu ocjenu dokaza, primijeniti će pravila o teretu dokazivanja.

12. Pravila o teretu dokazivanja su u osnovi pravila materijalnog prava koje je mjerodavno za ocjenu osnovanosti istaknutog tužbenog zahtjeva. Ona obavezuju sud da uzme za nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka, koja se na određenu činjenicu u svoju korist poziva, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava.

13. Tijekom postupka sud je u dokaznom postupku prema čl. 220. st. 2. ZPP-a izveo dokaze uvidom u dokumentaciju u spisu.

14. Provedene dokaze sud je cijenio svakog zasebno, jednako kao i sve dokaze zajedno (čl. 8. ZPP-a) te je na temelju rezultata cjelokupnog postupka ocijenio da je tužbeni zahtjev osnovan.

15. Među strankama je nakon što je zastupnik po zakonu tuženika Nikola Ivić izjavio da je svjestan da je dužan utuženi iznos platiti tužitelju nije više bila sporna niti visina niti osnova tužbenog zahtjeva.

16. Iz Dogovora za DKV kartice od 05.05.2020., potpisanog od strane tadašnjeg društva eox roof and energy d.o.o., OIB:40199417918, ranijeg naziva sadašnjeg tuženika IZO roof d.o.o. proizlazi da je temeljem tog Dogovora tužitelj tuženiku omogućeno korištenje DKV kartica za bezgotovinsku opskrbu motornih vozila za gospodarske svrhe, uključujući gorivo, maziva, cestarine, tunele, trajekte i druge usluge, a iz samog naloga proizlazi da je tuženik zatražio izdavanje DKV kartica za 9 vozila, odnosno kartice označene EOX 1 do EOX 9. Sukladno članku 4. predmetnog Dogovoraa, tužitelj je izdavao račune za troškove učinjene na DKV servisnim stanicama, i to mjesečno odnosno u obračunskim razdobljima, dok je rok plaćanja 25 dana od datuma računa. Stoga su računi i sažeci plaćanja izdani na temelju navedene ugovorne dokumentacije, a izvod otvorenih stavaka prikazuje nepodmireno stanje tuženika prema tužitelju.

17. Nadalje, obzirom da je zastupnik po zakonu tuženika na ročištu dana 21. listopada priznao da je račune koji su predmet ovog spora zaveo u poslovne knjige i odbio pretporez.

18. Evidentirajući u svojim poslovnim knjigama naprijed sve račune te odbijajući po tom računu pretporez tuženik je priznao i osnovanost i visinu utuženih računa, čime sud zaključuje da je pred poreznim organima iskoristio beneficij koji donosi Zakon o

porezu na dodanu vrijednost, a takvim upisom on gubi pravo prigovaranja istinitosti računa, kao i osporavanju njegove visine.

19. Stoga sud zaključuje da tuženik iznesenim prigovorima bezrazložno izbjegava plaćanje dospjele obveze, te zaključuje da je tužbeni zahtjev za isplatom iznosa od 22.944,60 EUR osnovan u cijelosti.

20. Primjenom pravila o teretu dokazivanja sud gore navedeno činjenično stanje smatra utvrđenim, a visinu tužbenog zahtjeva sud je utvrdio uvidom u račune i ostalu knjigovodstvenu dokumentaciju koje je tužitelj dostavio uz prijedlog za ovrhu i u tijeku postupka čiju vjerodostojnost tuženik nije osporio, stoga se utvrđuje da je tuženik dužan tužitelju platiti utuženi iznos.

21. Zaključno treba istaknuti kako su temeljem odredbe čl. 9. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05) sudionici u obveznim odnosima dužni izvršavati svoje obaveze, a temeljem odredbe čl. 29. ZOO-a dužnik koji zakasni za izvršenjem obaveze dužan je platiti zateznu kamatu.

22. U odnosu na stopu zatezne kamate valja naglasiti da je Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 114/22, dalje: ZID ZOO) izmijenjena odredba čl. 29. st. 2. ZOO-a koja sada glasi "Stopa zateznih kamata na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava određuje se, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena.

23. Slijedom navedenih utvrđenja, temeljem odredbe čl. 9. ZOO-a te primjenom čl. 29. ZOO-a i čl. 451. st. 3. ZPP-a presuđeno je kao u točki I izreke ove presude.

24. Pobijanim javnobilježničkim rješenjem određen je trošak ovrhe u iznosu od 854,31 EUR , a sud je temeljem čl. 155. st. 1. ZPP-a navedeni trošak našao osnovanim, stoga je odlučeno kao pod točkom I izreke.

25. Odluka o tužiteljevom zahtjevu za naknadu troškova parničnog postupka obzirom da je u cijelosti uspio u sporu , temelji se na odredbama čl. 154. st. 1., čl. 155. st. 1. i st. 2. i 164. ZPP-a, Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023, dalje: Tarifa) prema zahtjevu za naknadu troškova (list 210 spisa) uzimajući u obzir vrijednost predmeta te vrijednost boda iznosu od 2,00 EUR kn.

26. Stranka koja izgubi parnicu dužna je protivnoj strani nadoknaditi parnični trošak, a prema čl. 155. ZPP-a sud prilikom odmjeravanja troškova u obzir uzima samo one radnje koje su bile bitne za vođenje postupka.

27. Tužitelju je tako kao potreban priznat sljedeći trošak: trošak sastava podnesaka od 26. lipnja 2026. u iznosu od 500,00 EUR (Tbr. 7.1. Tarife), trošak pristupa na ročišta dana 21. listopada 2026. u iznosu od 500,00 EUR, što uvećano za PDV po stopi od 25% ukupno iznosi 1.250,00 EUR, te trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 349,45 EUR, dakle ukupno 1.549,45 EUR, stoga je odlučeno kao

u točki II izreke, s tim da se napominje da je o troškovima prijedloga za određivanjem prethodne mjere odlučeno u rješenju od 15. rujna 2026. godine pa u tom dijelu zahtjeva sud nije ponovno odlučivao.

U Zagrebu, 3. studenog 2026.

Sudac
Marija Krajnović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku 15 (petnaest) dana od dana kada se smatra da joj je ostava presude obavljena, odnosno od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno od dana dostave prijepisa presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje). Žalba se podnosi putem ovog suda.

DNA:
Tužitelju po pun pristojba na presudu 349,45 eur
Tuženiku
kal. 30 dana